

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 932/2018
24.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због десет кривичних дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца АА – адвоката Маје Ђинђић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 06.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.141/18 од 12.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 24. децембра 2018. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца АА – адвоката Маје Ђинђић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 06.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.141/18 од 12.03.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини К бр.414/15 од 04.02.2016. године, према АА је на основу члана 526. став 4. ЗКП и члана 81. став 2. КЗ, изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, која ће трајати док траје потреба за лечењем и чувањем и која ће се спровести у одговарајућој здравственој установи, због десет кривичних дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ.

Истим решењем одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 20.10.2017. године, делимичним уважавањем жалбе АА, преиначено је решење Основног суда у Јагодини К бр.414/15 од 04.02.2016. године тако што је на основу члана 503. став 1. ЗКП у вези са чланом 338. став 1. тачка 2) ЗКП одбијен предлог ОЈТ Јагодина Кт бр.415/12 од 15.10.2015. године за изрицање мере безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, у делу под тачкама 9 и 10 за два кривична дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Ставом два истог решења, жалба АА у осталом делу одбијена је као неоснована.

Решењем Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 06.02.2018. године одбачена је жалба АА, изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 20.10.2017. године, као недозвољена.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.141/18 од 12.03.2018. године одбијена је, као неоснована, жалба АА изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 06.02.2018. године.

Бранилац АА – адвокат Маја Ћинђић поднела је захтев за заштиту законитости само против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 06.02.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр.141/18 од 12.03.2018. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 11) ЗКП и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те због повреде одредаба члана 440. ЗКП и члана 467. став 1. ЗКП, не наводећи при томе предлог, али из образложења произилази да предлаже укидање наведених правноснажних одлука.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца АА – адвоката Маје Ћинђић, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца АА – адвоката Маје Ћинђић указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и с тим у вези истиче да је у доношењу побијаног решења Вишег суда у Јагодини Кж2 бр.186/17 од 06.02.2018. године учествовало веће у саставу судија који су се сви морали искључити од вршења судијске дужности, јер

је ово веће, у саставу истих судија, у истом предмету, већ учествовало у доношењу одлуке Кж2 бр.186/17 од 20.10.2017. године.

Иако је Виши суд у Јагодини, као другостепени, побијаним решењем Кж2 186/17 од 06.02.2018. године одбацио жалбу АА као недозвољену, а претходно је донео мериторну одлуку Кж2 бр.186/17 од 20.10.2017. године, у већу састављеном од истих судија (Душице Живковић као председника већа, те Зорана Петровића и Ангелине Матић као чланова већа) када се има у виду одредба члана 443. став 1. ЗКП, не може се прихватити став изнет у поднетом захтеву – да су наведене судије морале бити изузете од судијске дужности у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Ово стога, што одредба члана 443. став 1. ЗКП изричито одређује да ће неблаговремену, недозвољену или неуредну жалбу одбацили решењем председник већа првостепеног суда. Овакво овлашћење председника већа првостепеног суда искључује обавезу изузимања од судијске дужности у ситуацији када судија поднету жалбу на мериторну одлуку у чијем је доношењу учествовао одбацује као недозвољену.

Из тог разлога су и наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на постојање битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, по оцени овога суда, неосновани.

У осталом делу исти захтев оцењен је недозвољеним.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим судом.

Како бранилац окривљеног у осталом делу као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, те повреде одредаба члана 440. ЗКП и члана 467. став 1. ЗКП, које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због повреде закона, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић